

מאמרי הזוה"ק

הכהנים ומעשיהם

מעשיהם של הכהנים בלחש והאמירה להם בלחש

אמור דף פח ע"ב

אָמַר אֶל הַכֹּהֲנִים, (ויקרא כא, א) רַבִּי יִצְחָק אָמַר לפרש מש"כ, **אָמַר אֶל הַכֹּהֲנִים, בְּלִחְשׁוֹ** כלומר אמור להם בלחש, אשריכם שזכיתם לקדושה יתירה. והטעם שיאמר להם בלחש הוא מפני, **בָּמָה דְּכָל עֹבְדֵיהוֹן דְּכִהְנֵי בְּלִחְשׁוֹ** כי כמו שכל מעשיהם של הכהנים הם בלחש, לפי שעיקר עבודת הקרבנות היתה הכוונה שכינון הכהנים לייחד את פרצופי האצילות עד א"ס ב"ה, **בְּךָ אֲמִירָה דְּלֵהוֹן בְּלִחְשׁוֹ** כך האמירה להם צריכה להיות בלחש.

בכל שהאדם יותר קדוש האזהרה אליו יותר גדולה

אָמַר וְאִמְרַת: וּמָנָא חַד, וְתִרִין וּמְנִין אמור אל הכהנים, ואמרת להם פעם אחת ושתי פעמים, כלומר הרבה פעמים, **לְאַזְהָרָא לְהוֹ עַל קְדוּשֵׁיהוּ, בְּגִין דְּלֹא יִסְתְּאֲבוּן** להזהיר אותם על קדושתם, כדי שלא יטמאו עצמם. **דְּמֵאן דְּמִשְׁמֵשׁ בְּאַתֵּר קְדִישָׁא, בְּעֵיא דִּישְׁתַּבַּח קְדִישָׁא בְּכֹלָא** כי מי

שמשמש במקום קדוש, צריך שימצא קדוש בכל דבר, ולכן צריך להזהיר אזהרה כפולה את הכהנים המשמשים בבית המקדש להתנהג בקדושה יתירה יותר משאר ישראל.

מבאר סוד טומאת מת, שרוח הטומאה רוצה לינוק מעם ישראל שהם קדושים בשעה שהנשמה מסתלקת מהם ונשאר הגוף ריקם מהקדושה

לְנֶפֶשׁ לֹא יִטָּמָא, בְּמָה דְּאֻקְיָמָנָא, דְּגוּפָא בְּלֹא רוּחַ, מְסַאבָּא הוּא, וְשִׂאֲרֵי עָלֶיהָ רוּחַ מְסַאבָּא ומפרש עוד מש"כ לנפש לא לטמא

היינו כמו שביארנו למעלה, שגוף בלי הרוח טמא הוא, ושורה עליו רוח הטומאה. **יִיִּאֻבְּתָא דְּרוּחֵי מְסַאבֵּי לְגַבֵּי גּוּפֵיהוֹן דְּיִשְׂרָאֵל אֵיהוּ** כי תשוקת רוחות הטמאות הוא אל גופותהם של ישראל, **בְּגִין דְּאַתְרָק מְנִייהו רוּחָא קַדִּישָׁא** לפי שהורק מהם רוח הקדושה, **וּבְמָנָא דְּקוּדְשָׁא, אֲתִיִּין לְאַתְחָבְרָא** ובכלי ששרתה בו קדושה באים הקל' להתחבר ולהתלבש. **וּבְהֵי דְּאֵינוּן קַדִּישִׁין, קְרוּשְׁתָּא עַל קְרוּשְׁתָּא** והכהנים שהם קדושים, ויש עליהם קדושה יתירה יותר מקדושת שאר ישראל, **לָא בְּעִיִּין לְאַסְתָּאבָּא כָּלִל** אסור להם להטמא

כלל, **בְּגִין דְּכֻתִּיב** לפי שכתוב בנזיר שגם הוא אסור לטמא למתים, (במדבר ו, ז) **כִּי יָזַר אֱלֹהֵיוֹ עַל רֹאשׁוֹ** והיינו שהם מוכתרים בהארט ג' ראשונות שהיא ככתר על ראשם. **וּכְתִיב** בכהן גדול (ויקרא כא, יב) **כִּי שָׂמַן מִשְׁחַת אֱלֹהֵיוֹ עָלָיו אֲנִי יְיָ** והשמן הוא שפע החכמה הנשפע לבינה, וממנה נשפע על ראש הכהנים המושרשים בחסד דז"א.

שפע החכמה שנמצא על ראש א"א נמשך לזקנו ומשם לחסד דז"א ומשם לנוק' ולכל העולמות

וְהוּא בְּנוֹנָא דְלַעִילָא קָאִים לְתַתָּא והכהן שהוא בחדר הוא עומד למטה,

ושואב הארת שפע השמן, כעין הכהן של מעלה שהוא החדר דז"א כמבואר לקמן,

דְּבַתִּיב, (תהלים קלג, ב) בְּשֶׁמֶן הַטּוֹב עַל הָרֹאשׁ יוֹרֵד עַל הַזָּקֵן וְזָקֵן

אַחֲרָיו שִׁיּוֹרֵד עַל פִּי מְדוּתָיו, הָאִי קָרָא אוֹקְמוּהּ ואמר מקרא זה כבר

ביארו החברים, **אֲכָל** עתה נפרש בזה האופן, מש"כ **בְּשֶׁמֶן הַטּוֹב עַל הָרֹאשׁ, דָּא**

מִשָּׁח רַבּוֹת קַדִּישָׁא עֲלָהּ, דְּנִגִּיד וְנָפִיק מֵאַתֵּר דִּנְהֲרָא עֲמִיקָא

דְּכָלָא זהו שמן משחת קודש העליון, שהוא שפע ואור המאיר מא"א אל אבא והוא משפיעם

לאימא, שנמשך ויוצא ממקום הנהר העמוק מכל, כלומר שהוא נמשך למטה מיסוד דאימא על

ראש הכהנים.

דְּבַר אַחֲרָיו, דְּנִגִּיד וְנָפִיק מִרִּישָׁא דְּכָל רִישֵׁין, סְתִימָא דְּכָל

סְתִימִין פירוש אחר על מש"כ כשמן הטוב, היינו שנמשך השפע מראש של כל

הראשים שהוא סתום מכל הסתומים, כלומר שנמשך שפע השמן מיסוד דעתיק המלוכש במצחא

דא"א. **עַל הָרֹאשׁ, עַל הָרֹאשׁ וְדָאִי, רִישָׁא דְּאָדָם קַדְמָתָה** היינו דהיינו

על הראש של אדם קדמון שהוא א"א.

שלושה רועים שלש מתנות

סוד הג' מתנות עליונות וחשובות שזכו עם ישראל במדבר, "מן" בזכות משה. "ענני כבוד" בזכות אהרן. "באר" בזכות מרים

אמור דף קב ע"ב

וּבַחֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם (ויקרא כג, לד), רַבִּי יְהוּדָה פָּתַח, (במדבר כא, א) וַיִּשְׁמַע הַכֹּהֲנִים מֶלֶךְ עָרֹד רש"י כותב שמע שמת אהרן והסתלקו ענני הכבוד. תַּיִינָן, ג' מִתֵּן עֲלֵאֵין למדנו שלש מתנות מעולות וחשובות שמורות על חסד גדול מן השמים ואהבה גדולה לעם ישראל, אֲנִדְמָנוּ לָהּ לְיִשְׂרָאֵל, עַל יְדֵי תִלְתָּא אַחִין נודמנו להם לעם ישראל במדבר על ידי שלשה אחים. מִשָּׁה, אֶהְרֹן, וּמְרִים. דהיינו מן, בְּזִכּוֹת מִשָּׁה. עֲנַנִי כְבוֹד, בְּזִכּוֹת אֶהְרֹן. בָּאֵר, בְּזִכּוֹת מְרִים. וְכִלְהוּ אֶחֱידָן לְעִילָא וכולן אחוזות ומושרשות למעלה באצילות. מִן בְּזִכּוֹת מִשָּׁה, דְּבִתִּיב שכתוב (שמות טז, ד), הֲנִי מִמַּטִּיר לָכֶם לֶחֶם מִן הַשָּׁמַיִם, מִן הַשָּׁמַיִם (דִּיקָא), דָּא מִשָּׁה זה בחי' משה כי השמים (דף קג ע"א) סוד ת"ת שמשוה רבנו היה מרכבה למדת הת"ת. השמים אותיות משה י"ם ר"ת "יביא מן".

עֲנַנִי כְבוֹד בְּזִכּוֹת אֶהְרֹן שהוא מרכבה לחסד דְּבִתִּיב, שכתוב (במדבר יד, יד) אֲשֶׁר עֵין בְּעֵין ר"ת ע"ב כמספר חסד (אֶהְרֹן) נִרְאָה אותיות אהרן אֶתָּה יי' וגו' ומסיים הפסוק וענגך עומד עליהם שכל שבעה עננים היו בזכות אהרן, וְכִתִּיב ועדיין מי אמר שהיו ז' עננים אולי היה רק ענן אחד, לכן מביא ראייה מהקטורת של

יוה"כ שכתוב בה (ויקרא טז, יג) **וְכִסֶּה עֵנָן הַקְטָרֶת** את הכפורת. **מַה לְהֵלֵן שְׂבָעָה** מה בענן הקטורת שבעה עננים כמבואר בסמוך. **אֵף כָּאֵן נִמִּי שְׂבָעָה** גם כאן שכתוב וענן עומד עליהם ג"כ היו שבעה עננים בזכות אהרן. **יְהֵא בְּקָטָרֶת שְׂבָעָה עֲנָנִין מִתְקַשְּׁרִין בְּחֵדָא** שהרי בקטורת שבעה עננים היו מתקשרים כאחד כי קטורת מלשון קשירה. ומש"כ ענן הקטורת פי' ענן שקושר עמו כל השבעה עננים, והיו נמשכים ע"י הקטורת שבעה מקיפים של חסדים מאימא לז"ת דז"א והם סוד שבעה עננים (ועוד). **וְאַהֲרֹן רִישָׁא לְכָל שְׂבָעָה עֲנָנִין הוּא** ואהרן הכהן הוא הראש לכל השבעה עננים כי הוא בחסד והוא הראש לכולם וכולם עוברים דרכו ומקבלים שפע ממנו ובלעדיו אין להם כח לפעול פעולתם ולכן הוא קושר לכולם, **וְהוּא קָשִׁיר לְשֵׁית אַחֲרָנִין בֵּיהּ בְּכָל יוֹמָא** והוא קושר לששה עננים אחרים בו בכל יום והוא נקרא יומא דכליל כולוהו יומי.

בְּאֵר בְּזֻכּוֹת מְרִים, לפי שהיתה מרכבה לשכינה כי כמו שמשה היה מרכבה לת"ת בן מרים היתה מרכבה לשכינה, **יְהֵא הִיא וְדָאִי בְּאֵר אֶתְקַרֵּי** שהרי השכינה בודאי באר נקראת כנודע מדברי הרב מפסוק בידך אפקיד רוחי ר"ת בא"ר, וכן עלי באר ענו לה וכו'. **וּבְסִפְרָא דְאַנְדְּתָא** ובספר האגדה, (שמות ב, ד) **וַיִּתְּצֵב אַחֲוָתוֹ מִרְחוֹק לְדַעָה וְגו'** מה יעשה לו. ואחותו של משה שהיא מרים הנביאה היא רמז לשכינה שהיא אחות של ז"א ומשה רבנו כביכול דוגמת ז"א, **יְהֵא הוּא בְּאֵר מִים חַיִּים** זה סוד באר מים חיים כלומר האחות שהיא השכינה היא באר מים חיים, **וְכֵלָא קְשׁוּרָא חַד** וכל הכינויים הללו מרים, באר, אחות, כולם קשר אחד בשכינה. והרמ"ק באר שכל השלש מתנות שהן

מן, עננים באר, הן קשר אחד. **מֵתָה מְרִים, אֶסְתַּלֵּק בְּאֵר** מתה מרים נסתלקה הבאר.
דְּבַתִּיב שכתוב (במדבר כ, ב) **וְלֹא הָיָה מַיִם לָעֵדָה. וּבְתֵהִיא שַׁעֲתָא**
בְּעֵאת בְּאֵר אַחֲרָא לְאַסְתַּלְקָא ובאותה שעה שמתה מרים רצתה גם באר אחרת
שהיא השכינה הקדושה להסתלק מן העולם ולעלות למעלה, **דִּהְוָה שְׂכִיחַ עֲמָהוֹן**
דִּישְׂרָאֵל שהיתה השכינה מצויה תמיד עם ישראל, כי היתה עומדת תמיד עם עם ישראל היות
שמרים היתה המרכבה של השכינה למטה, ועתה שמתה מרים גם השכינה רצתה להסתלק. **כִּד**
חֲמַאת שְׂתָא עֲנָנִין אמנם כאשר ראתה ששה עננים שהם ששה חסדים דו"א, **דִּהְוֹן**
קְשִׁירִין עֲלָה שהיו קשורים עליה ומשה רבנו שהוא מרכבה לת"ת עדיין חי כלומר ו' עננים
שהם הו"ק מאירים בה, **אַתְקַשְׁרַת הִיא בְּהוּ** נקשרה היא בהם ונשארה יחד עם ענני
הכבוד שהם החסדים דו"א בזכות אהרן.

מִית אַהֲרֹן, אֶסְתַּלְקוּ אֲנֹן עֲנָנִין מת אהרן הכהן נסתלקו אותם עננים שהיו
בזכותו, **וְאַסְתַּלֵּק עֲנָנָא דְּבִירָא עֲמָהוֹן** וגם הסתלק הענן של הבאר שהוא
בחי' החסד של השכינה עמהם. **אַתָּא מֹשֶׁה, אַתְהֵדֵר לְהוּ** בא משה רבנו והחזיר אותם
את העננים והבאר לעם ישראל ובזה הראה שכולם קשורים יחד. **הָדָא הוּא דְּבַתִּיב** זה
מש"כ, (תהלים סח, יט) **עָלִיתָ לְמָרוֹם שְׁבִיתָ שְׁכִי לְקַחַת מִתְּנוֹת בְּאָדָם**
ולא פירט מה הן המתנות שלקח משה. **לְקַחַת מִתְּנוֹת וְדָא, אֲנֹן מִתְּנוֹת**
דִּהְוֹן בְּקַדְמִיתָא בְּאֵר וְעֲנָנִין דהיינו אותן מתנות שהיו בתחילה והן שתי מתנות באר
ועננים. וא"כ זכה משה שמלבד שעלה למרום וקבל את התורה לקח גם מתנות בעת מיתת אהרן.

בְּאֵר, דָּא בְּאֵר דִּיצְחָק באר זה בחי' באר יצחק שהוא בחי' גבורה כי עיקר בנין השכינה היא ע"י בחי' הגבורה בחי' יצחק. **עֲנָנִים, אֵלִין עֲנָנִים דְּאַהֲרֹן** הם עננים דאהרן שהוא בחי' החסד.

אָמַר רַבִּי יִצְחָק, מִפְּנֵי מָה זָכָה אַהֲרֹן לְדָא לזה שכל שבעה ענני כבוד נתנו לישראל בזכותו, **בְּנִין דְּאִיהוּ** לפי שהוא היה בחי' חסד הראשון הנקרא "יומא דכולהו יומי" והוא נקרא ענן הראשון, **קְשִׁיר בְּעֲנָנִים** (נ"א רִישָׁא לְעֲנָנִים) שקושר את העננים כולם כאחד שהם השבעה חסדים והחסד הראשון מתפשט בכולם ובלעדיו אין להם כח. **וְהוּא אֶקְשִׁיר כָּל יוֹמָא וְיוֹמָא לְכֻלָּהוּ בְּחֻדָּא** והחסד השייך לו קושר כל חסד וחסד השייך לכל יום ויום. יום א' חסד שבחסד, יום ב' חסד שבגבורה וכו' והוא קושר כולם כאחד, **דְּמִתְבָּרְכָאן בְּלָהוּ עַל יְדֵיו** שמתברכות כל השבע ספירות הרמוזות בעננים כולן על ידיו, כי אור אין סוף ב"ה מתלבש באור החסד ורק אח"כ מאיר בכל הספירות ולכן כולן מתברכות על ידיו.

כל העננים הלכו יחד לפי שכולם קשורים ואחוזים זה בזה

תָּא חֲזִי בא וראה, **עַל כָּל חֶסֶד דְּעֵבֵד קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּיִשְׂרָאֵל** על כל חסד שעשה הקב"ה לעם ישראל, **קְשִׁיר עֲמָהוּן ו' עֲנָנֵי יִקְרִין** קשר עמהם ו' ענני כבוד שהם שבעה אורות של חסדים שהם מקיפים את ז"א ועתה הארתם מקיפה את עם ישראל, **וְקְשִׁיר לָהּ בְּכֻנְסַת יִשְׂרָאֵל, דְּהָא עֲנָנָא דִּילָּהּ** וקשר להם

את העננים בכנסת ישראל שהיא השכינה הקדושה שהרי הענן שלה של השכינה הוא ענן המלכות
 בחי' השביעית, **אֶתְקַשֶּׁר בְּשִׁיתָא אֶתְרַנִּין** נקשר בששה עננים אחרים שהם החסדים
 העליונים של הו"ק דז"א. **וּבְבִלְהוּ שְׁבַעָה, אֲזָלוּ יִשְׂרָאֵל בְּמִדְבָּרָא.** ובכל
 שבעת העננים הלכו עם ישראל במדבר. **מָאִי מַעְמָא** ושואל, ומה הוא הטעם שהיו צריכים
 שבעה עננים, **בְּגִין דְּבִלְהוּ קִשְׁרָא דְּמַהִימְנוּתָא נִינְהוּ** לפי שכולם, כל העננים
 קשר של האמונה הם, כי יש ב' בחינות אמת ואמונה. אמת היא אות ו' דהוי"ה שהוא בחי' ז"א
 ואמונה היא אות ה' דהוי"ה והיא בחי' המלכות שהיא השכינה ואין פרוד בין אות ו' לאות ה' ולכן
 כל השבעה עננים הלכו ביחד ונקראים קשר של אמונה. **וְעַל דָּא** ועל זה נאמר (ויקרא כג,
 מב) **בַּסֶּפֶת תֵּשְׁבוּ שְׁבַעַת יָמִים** כי הימים הם אורות החסדים המקיפין הנמשכים
 מאימא לשכינה והם סוד העננים והסוכה. **מָאִי קָא מִיִּירִי** במה הוא מדבר, כלומר מה
 ענין הימים העליונים שהם חג"ת נה"י והם העננים. **בְּגִין דְּבִתִּיב,** לפי שכתוב (שיר השירים
 ב, ג) **בְּצִלּוֹ חֲמֹדָתִי וַיִּשְׁבְּתִי** שהוא בצל ענני הכבוד שהם ז' ימים העליונים חג"ת נה"י
 בהם חמדת ורציתי אותם וישבתי בהם. ואז, **וּפְרִי' מִתּוֹק לְחֻכִּי** הוא בחי' השפע שיורד
 ומאיר מהעננים הללו שהם אור המקיף. **וּבְעֵי בַר נָשׁ לְאַחֲזָאָה גְרָמִיָּה** וצריך האדם
 להראות עצמו כאשר יושב בסוכה, **דִּיתִיב תַּחֲוֹת צִלָּא דְּמַהִימְנוּתָא** שהוא יושב
 תחת צל האמונה שהם אורות החסדים של המקיפים מצד אמא עילאה.

תָּא חַוִּי בא וראה, **כָּל אֲנָוִין שְׁנִין דְּקָאִים אֶתְרִין** כל אותן השנים שעמד אהרן
 הכהן והיה חי וקיים, **חָוִי יִשְׂרָאֵל בְּצִלָּא דְּמַהִימְנוּתָא** היו עם ישראל

חוסים בתוך צל האמונה, תַּחֲתֵּי אֱלִין עֲנָנִין תחת אלו העננים מאחר שאויר המדבר היה טמא שהוא מארץ העמים, חס עליהם הקב"ה והושיב אותם בסכות באויר טהור שהוא הארת אור המקיף של אמא וגם הועיל להם שלא יכם שרב ושמש. בַּתֵּר דְּמִית אַהֲרֹן אחר שמת אהרן שהיה מרכבה לחסד, אֶסְתַּלֵּק עֲנָנָא חַד נסתלק ענן אחד שהוא ענן החסד, דְּהוּא יְמִינָא דְּכֻלָּא שהוא ימין והעיקר של כולם שכלל את כולם וכולם משפיעים דרכו. וְכֵד הָאִי אֶסְתַּלֵּק, אֶסְתַּלֵּקוּ כָּל שְׂאֵר עַמֵּיהֶּ (נ"א עֲנָנִין) וכאשר זה הענן נסתלק נסתלקו גם שאר העננים שהיו כלולים עמו כי הכל נמשך אחר העיקר וְאֶתְחַוִּיאוּ בְּלֵהוּ בְּגִרְעֵינֵיהֶּ ונראו כל עם ישראל בחסרון הקדושה, כי עד עתה היו דבוקים בבורא יתברך בזכות אהרן שהוא בחי' החסד, ועתה נסתלק האויר האלהי הקדוש שהיה מלבישם ע"י העננים. וְהָאֵל אוֹקְמוּהֶּ והרי בארו החברים את הפסוק, דְּבִתִּיב שכתוב, (במדבר כ, כט), וַיֵּרְאוּ כָּל הָעֵדָה בִּי גֹעַ אַהֲרֹן. אֵל תִּקְרִי וַיֵּרְאוּ, אֵלָּא וַיֵּרְאוּ הכונה היא שע"י הסתלקות העננים נראו ונתגלו לעין כל. מִיָּד וַיִּשְׁמַע הַכְּנַעֲנִי מֶלֶךְ עָרֵד יוֹשֵׁב הַנֶּגֶב בִּי בָּא יִשְׂרָאֵל דֶּרֶךְ הָאֲתָרִים. שָׁמַע דְּאֶסְתַּלֵּקוּ אֲנֹנִי עֲנָנִים פ"י שמע שנסתלקו אותם העננים שהיו מכסים ושומרים את עם ישראל, וְמִית תֵּיִירָא רַבְרָבָא דְּכָל אֲנֹנִי עֲנָנִים אֶתְקִשְׁרוּ בֵּיהֶּ ומת אהרן הכהן שהיה מורה דרך הגדול שכל אותם העננים נתקשרו בו ודרכו היו מגינים על עם ישראל.

אָמַר רַבִּי יִצְחָק, הַכְּנַעֲנִי מֶלֶךְ עָרֵד יוֹשֵׁב הַנֶּגֶב וְדָאִי שהוא היה סוד החסד דקל' בודאי, כי הכנעני הזה היה יושב בנגב שבדרום שהוא בחסד וא"כ הכנעני הוא חסד דקל' מקום תפיסת ישמעאל, כי נגב בהיפוך אתון גנ"ב כי גונב מהקדושה ולכן שמע על

אהרן שהוא בחסד דקדושה. וְכֵן אָתּוֹ אֲנוּן מֵאֲלֵלַיִן דְּשִׁדְר מִשָּׁה וכאשר באו אותם מרגלים ששלח משה רבנו, אָמְרוּ (במדבר יג, בט) עֲמֹלֶךְ יוֹשֵׁב בְּאֶרֶץ הַנֶּגֶב שקרו שקר גדול כי הנגב הוא מקום הכנעני ישמעאל ולא מקום עשו, ועמלק בא מעשו א"כ איך אמרו עמלק יושב בנגב, אלא אמרו זאת, בְּגִין לְתַבְרָא לְבִייהוּ כדי לשבור את לבם של ישראל. דִּהָא בְּעֲמֹלֶךְ אֲתִבֵּר חִילִּיהוֹן בְּקִדְמִיתָא שהרי על ידי עמלק נשבר כחם בתחילה, כמ"ש ויחנו ברפידים ויבא עמלק ולכן שקרו ואמרו עמלק כדי להפחידם.

אָמַר רַבִּי אֲבָא, וַיִּשְׁמַע הַכְּנַעֲנִי, מֵאִי קָא מִיִּירֵי הָבָא מה בא לומר אָן וישמע הכנעני. בְּתַר דְּאִסְתַּלְקוּ אֲנוּן עֲנָנִים לאחר שנסתלקו אותם עננים מדוע צריך להזכיר כאן כנעני. אָלָא בְּנֵעֵן בְּתִיב בִּיה, אלא בכנען כתוב בו (בראשית ט, כה), וַיֹּאמֶר אֲרֹר בְּנֵעֵן עֶבֶד עֲבָדִים יִהְיֶה לְאֶחָיו. הָבָא אֲוִלִּיפָנָא, מֵאֵן דְּאִפִּיק גְּרָמִיָּה מִצֵּלָא דְּמִהִמְנוּתָא כאן למדנו מי שמוציא עצמו מצל האמונה שאינו יושב בסוכה בחג הסוכות כמו כאן שמת אהרן ועם ישראל לא זכו לשבת בצל של ענני כבוד, אֲתַחְוִי לְמַהְוִי עֶבֶד לְעֲבָדֵי עֲבָדִין ראוי הוא להיות עבד לכנענים שהם נקראים עבדי עבדים, הָדָא הוּא דְּכְתִיב וזה הוא מש"כ, (במדבר כא, א), וַיִּלָּחֶם בְּיִשְׂרָאֵל וַיֵּשֶׁב מִמֶּנּוּ שָׁבִי. הוּא נָטַל עֲבָדִין מִיִּשְׂרָאֵל לְגְרָמִיָּה פי' שלקח עבדים מעם ישראל לעצמו וא"כ כמו שכאן שע"י שמת אהרן נסתלקו העננים ועם ישראל לא חסו בצילא דמיהמנותא, ולכן היה כח בכנעני לקחת שבי, כמו כן מי שלא יושב בסוכה שהיא אור של ענני כבוד ראוי ליקח אותו לעבד.

כל מי שהוא משורש עם ישראל ראוי לישב בסוכה בצל האמונה

וְעַל דָּא בְּתִיב ועל זה נאמר (ויקרא כג, מב), **כָּל הָאֹזֶרַח בְּיִשְׂרָאֵל יֵשְׁבוּ בַּסֻּכֹּת. כָּל מָאן דְּאִיהוּ מְשַׁרְשָׁא וְגִזְעָא קְדִישָׁא דְיִשְׂרָאֵל, יֵשְׁבוּ בַּסֻּכֹּת, תַּחַת צֵלָא דְמַהֲיֻמְנוּתָא** כל מי שהוא מהשורש שהוא בחי'

הדעת, והגזע שהוא בחי' הת"ת הקדוש של עם ישראל ראוי הוא לישב בסוכה תחת צל האמונה שהיא אור המקיף של האמא העליונה הנקראת "אמונה". **וּמָאן דְּלִיתִיהּ מְגֻזָּא וְשׁוֹרְשָׁא קְדִישָׁא דְיִשְׂרָאֵל, לֹא יִתִּיב בָּהּ, וְיִפּוֹק גְּרַמִּיהּ מִתַּחַת צֵלָא דְמַהֲיֻמְנוּתָא** אבל מי שאינו מגזע ושורש הקדוש של עם ישראל לא ישב בסוכה

ויוציא עצמו מתחת צל האמונה, כי מי שאינו מעם ישראל אינו נמשך לקדושה.

בְּתִיב כתוב (הושע יב, ח), **בְּנֵעַן בְּיָדוֹ מֵאֲזִנִּי מְרֻמָּה, דָּא אֱלִיעֶזֶר עֶבֶד אֲבִרָהֶם** זה רומז על אליעזר עבד אברהם שהיה מזרע כנען והיה מושרש בין

החיצוניים שנקראים "מרמה". **וְהָתָא חָזִי** ובא וראה, **בְּתִיב אֲרוּרָא בְּנֵעַן** והרי אליעזר היה בכלל ארוּר. **וּבְגִין דְּזֻכָּה בְּנֵעַן דָּא לְשִׁמְשָׁא לְאַבְרָהָם** ומפני שזכה אליעזר שנקרא כנען לשמש את אברהם אבינו, **בִּיּוֹן דְּשִׁמְשָׁא לְאַבְרָהָם** כיון ששימש לאברהם אבינו, **יִתִּיב תַּחַת צֵלָא דְמַהֲיֻמְנוּתָא** ישב אצלו תחת צל האמונה, ומשום כך, **זָכָה לְמַפֵּק מִהָהוּא לְטִיָּא דְאֵתְלִטִּיָּא** זכה לצאת מאותה קללה שנתקלל כנען ע"י נח, **וְלֹא עוֹד אֵלָא דְבְּתִיב בִּיהּ בְּרָכָה** ולא עוד אלא שזכה ג"כ שכתוב בו ברכה, **דְּבְּתִיב** שכתוב, שאמר לו לבן הארמי, (בראשית כד, לא) **וַיֹּאמֶר**

בוא בְּרוּךְ יְהוָה. מֵאֵי קָא מִיִּירִי. מה בא לומר כאן, אלא כמו שאליעזר חסה
 בצל האמונה של אאע"ה ויצא מקללה לברכה, כמו כן **יְכָל מָאן דִּיתִיב תַּחוּת צֵלָא**
דְּמַהֲיִמְנוּתָא כל מי שיושב תחת צל האמונה שהיא הסוכה שהוא אור המקיף מאימא שבה
 החירות, **אַחְסִין חִירוֹ לִיה וְלִבְנֵי לְעֵלְמִין** מנחיל חירות לו ולבניו לעולם,
וְאַתְּבִרְךָ בְּרַכְתָּא עֲלָאָה ומתברך בברכה העליונה, **וּמָאן דִּאֲפִיק גְּרַמִּיה**
מִצֵּלָא דְּמַהֲיִמְנוּתָא ומי שמוציא עצמו מצל האמונה הקדושה שהיא הסוכה ולא יושב
 בה, **אַחְסִין גְּלוּתָא לִיה וְלִבְנֵי** מנחיל גלות לו ולבניו **דְּבִתִּיב** שכתוב בכנעני,
וַיִּלָּחֶם בְּיִשְׂרָאֵל וַיֵּשֶׁב מִמֶּנּוּ שָׁבִי דהיינו שלקח שבי מעם ישראל.